

דברים פרק יח

- (א) לא יהיה לכהנים הלויים כל שבט לוי חלק ונחלה עם ישראל אשר יקנו ונחלתו יאכלו:
 (ב) ונחלה לא יהיה לו בקרב אחיו יקנו הוא נחלתו כאשר דבר לו: ○
 (ג) **זוה יהיה משפט הכהנים מאת העם מאת זבחי הזבח אם שור אם שה ונתן לפה הזרע והלחיים והקבה:**
 (ד) **ראשית דגנך תירשך ויצהרך וראשית גז צאנך תתן לו:**
 (ה) כי בו בחר יקנו אלהיך מכל שבטיך לעמד לשרת בשם יקנו הוא ובניו כל הימים: ○
 (ו) וכי יבא הלוי מאחד שעריך מכל ישראל אשר הוא גר שם ובא בכל אות נפשו אל המקום אשר יבחר יקנו:
 (ז) ושרת בשם יקנו אלהיו ככל אחיו הלויים העמדים שם לפני יקנו:
 (ח) חלק כחלק יאכלו לבד ממכריו על האבות: ○

ויקרא פרק ז

- (כח) וידבר יקנו אל משה לאמר:
 (כט) דבר אל בני ישראל לאמר המקריב את זבח שלמיו ליקנו יביא את קרבנו ליקנו מזבח שלמיו:
 (ל) **ידיו תביאנה את אשר יקנו את החלב על הזזה וביאנו את הזזה להניף אתו תנופה לפני יקנו:**
 (לא) והקטיר הכהן את החלב המזבחה והיה הזזה לאהרן ולבניו:
 (לב) **ואת שוק הימין תתנו תרומה לפה מזבחי שלמיכם:**
 (לג) **המקריב את דם השלמים ואת החלב מבני אהרן לו תהיה שוק הימין למנה:**
 (לד) **כי את חזה התנופה ואת שוק התרומה לקחתי מאת בני ישראל מזבחי שלמיכם ואתם לאהרן ולבניו לחק עולם מאת בני ישראל:**
 (לה) זאת משחת אהרן ומשחת בניו מאשר יקנו ביום הקריב אתם לכהן ליקנו:
 (לו) אשר צנה יקנו לתת להם ביום משחו אתם מאת בני ישראל חקת עולם לדרתם:
 (לז) זאת התורה לעלה למנחה ולחטאת ולאשם ולמלוואים ולזבח השלמים:
 (לח) אשר צנה יקנו את משה בחר סיני ביום צותו את בני ישראל להקריב את קרבניהם ליקנו במדבר סיני: ○

דברים פרק יב

- (יא) והיה המקום אשר יבחר יקנו אלהיכם בו לשפן שמו שם שמה תביאו את כל אשר אנכי מצוה אתכם עולתיכם וזבחיכם מעשרתיכם ותרמות ידכם וכל מבחר נדריכם אשר תדרו ליקנו:
 (יב) ושמחתם לפני יקנו אלהיכם אתם ובניכם ובנותיכם ועבדיכם ואמהתיכם והלוי אשר בשעריך כי אין לו חלק ונחלה אתכם:
 (יג) השמר לך פן תעלה עלתיך בכל מקום אשר תראה:
 (יד) כי אם במקום אשר יבחר יקנו באחד שבטיך שם תעלה עלתיך ושם תעשה כל אשר אנכי מצוה:
 (טו) **רק בכל אות נפשך תזבח ואכלת בשר כבדתי יקנו אלהיך אשר נתן לך בכל שעריך הטמא והטהור יאכלנו כצבי וכאיל:**
 (טז) רק הדם לא תאכלו על הארץ תשפכו במים:
 (יז) לא תוכל לאכל בשעריך מעשר דגנך ותירשך ויצהרך ובכרת בקרן וצאנך וכל נדריך אשר תדר ונדבתיך ותרומת ידך:
 (יח) כי אם לפני יקנו אלהיך תאכלנו במקום אשר יבחר יקנו אלהיך בו אתה ובנך ובתך ועבדך ואמתך והלוי אשר בשעריך ושמחת לפני יקנו אלהיך בכל משלח ידך: (יט) השמר לך פן תעזב את הלוי כל ימך על אדמתך: ○

תלמוד בבלי מסכת בכורות דף יד עמוד א

טעמא דנפדו, הא לא נפדו - פטורין מן הבכורה ומן המתנות, קסבר: קדושת דמים מדחה מן הבכורה ומן המתנות.

תלמוד בבלי מסכת בכורות דף יד עמוד ב

ואין עושין תמורה. מאי טעמא? דאמר קרא: לא יחליפנו ולא ימיר וגו' השתא רע בטוב אמרת לא, טוב ברע מיבעיא? אלא: טוב מעיקרו - עושה תמורה, רע מעיקרו - אין עושה תמורה.

תלמוד בבלי מסכת בכורות דף טו עמוד א

אבל קדם הקדשן וכו'. מנא הני מילי? דתנו רבנן: +דברים י"ב+ צבי מה צבי פטור מן הבכורה, אף פסולי המוקדשין - פטורין מן הבכורה, אוציא אני את הבכורה ולא אוציא את המתנות - תלמוד לומר: איל - מה איל פטור מן הבכורה ומן המתנות, אף פסולי המוקדשין - פטורין מן הבכורה ומן המתנות, אי מה צבי ואיל חלבן מותר אף פסולי המוקדשין חלבן מותר? ת"ל: אך - חלק.

ואינן יוצאין לחולין. מנא הני מילי? דת"ר +דברים י"ב+ תזבח - ולא גיזה, בשר - ולא חלב, ואכלת - ולא לכלבך, מכאן שאין פודין את הקדשים להאכילן לכלבים.

תלמוד בבלי מסכת בכורות דף טו עמוד ב

וולדן וחלבן אסור לאחר פדיון. היכי דמי? אילימא דאיעבר ואיתליד לאחר פדיון, אמאי? ולד צבי ואיל נינהו! אלא דאיעבר לפני פדיון ואיתליד לאחר פדיון,

דברי הימים ב פרק לא

(ב) ונעמד ויחזקוהו את מחלקות הכהנים והלוים על מחלקותם איש כפי עבדתו לכהנים וללוים לעלה ולשלמים לשרת ולהדות ולהלל בשערי מחנות יקנוק: **○**

(ג) ומנת המלך מן רכושו לעלות לעלות הבקר והערב והעלות לשבתות ולחדשים ולמעדים ככתוב בתורת יקנוק:

(ד) ויאמר לעם ליושבי ירושלים לתת מנת הכהנים והלוים למען יחזקו בתורת יקנוק:

(ה) וכפרץ הדבר הרבו בני ישראל ראשית דגן תירוש ויצהר ודבש וכל תבואת שדה ומעשר הכל לר' הביאו:

(ו) ובני ישראל ויהודה היושבים בערי יהודה גם הם מעשר בקר וצאן ומעשר קדשים המקדשים ליקנוק אלהיהם הביאו ויתנו ערמות ערמות: **○**

ויקרא פרק יט

תבואה: פאה לקט
 (ט) ובקצרכם את קציר ארצכם לא תכלה פאת שדה לקצור ולקט קצירך לא תלקט:
 (י) וכרמך לא תעולל ופרט כרמך לא תלקט לעני ולגר **תעזב** אתם אני יקנוק אלהיכם:
 כרם: עוללות, פרט

ויקרא פרק כג

(כב) ובקצרכם את קציר ארצכם לא תכלה פאת שדה בקצור ולקט קצירך לא תלקט לעני ולגר **תעזב** אתם אני יקנוק אלהיכם:
 תבואה: פאה לקט

דברים פרק כד

תבואה: שכחה
 (יט) כי תקצור קצירך בשדה ושכחת עמר בשדה לא תשוב לקחתו לגר ליתום ולא למנה יהיה למען יברכך יקנוק אלהיך בכל מעשה ידיך:
 אילן: פאה שכחה
 (כ) כי תחבט זיתך לא תפאר אחריו לגר ליתום ולא למנה יהיה: **○**
 כרם: פאה
 (כא) כי תבצר כרמך לא תעולל אחריו לגר ליתום ולא למנה יהיה:
 כרם: שכחה
 (כב) וזכרת כי עבד היית בארץ מצרים על פן אנכי מצונן לעשות את הדבר הזה: **○**

דברים פרק כו

(יב) כי תכלה לעשר את כל מעשר תבואתך בשנה השלישית שנת המעשר ונתתה ללוי **לגר** ליתום ולא למנה ואכלו בשעריך ושבעו:

עזרא פרק ח

(יט) ואקבצם אל הנהר הבא אל אהוא ונחנה שם ימים שלשה ואבינה בעם ובכהנים ומבני לוי לא מצאתי שם:

נחמיה פרק י'

(לה) והגורלות הפלנו על קרבן העצים הכהנים הלוים והעם להביא לבית אלהינו לבית אבותינו לעתים מזמנים שנה בשנה לבער על מזבח יקנוק אלהינו ככתוב בתורה:
 (לו) ולהביא את בכורי אדמתנו ובכורי כל פרי כל עץ שנה בשנה לבית יקנוק:
 (לז) ואת בכרות בנינו ובהמתנו ככתוב בתורה ואת בכורי בקרינו וצאנינו להביא לבית אלהינו לכהנים המשרתים בבית אלהינו:
 (לח) ואת ראשית עריסתינו ותרומתינו ופרי כל עץ תירוש ויצהר נביא לכהנים אל לשכות בית אלהינו ומעשר אדמתנו ללוים והם הלוים המעשרים בכל ערי עבדתנו:
 (לט) והיה הכהן בן אהרן עם הלוים בעשר הלוים והלוים יעלו את מעשר המעשר לבית אלהינו אל הלשכות לבית האוצר:
 (מ) כי אל הלשכות נביאו בני ישראל ובני הלוי את תרומת הדגן התירוש ויצהר ושם כלי המקדש והכהנים המשרתים והשוערים והמשוררים ולא נעזב את בית אלהינו:

ויקרא פרק י

(יג) זה קרבן אהרן ובניו אשר יקריבו ליקנוק ביום המשח אותו עשירת האפה סלת מנחה תמיד מחציתה בבקר ומחציתה בערב:
 (יד) על מחבת בשמן תעשה מרבכת תביאנה תפיני מנחת פתים תקריב ריח ניחח ליקנוק:
 (טו) והכהן המשיח תחתיו מבניו יעשה אתה חק עולם ליקנוק כליל תקטר:
 (טז) וכל מנחת כהן כליל תהיה לא תאכל: **פ**